

Contra la incertesa, la desconfiança i la tristesa

En els últims 10 anys, el món s'ha enfrontat a dues crisis enormes. L'any 2011, quan el govern del canvi arriba a Vila-real, ens trobem amb les conseqüències d'una crisi financera i econòmica devastadora. Grans empreses en les quals s'havia sustentat l'economia de la nostra ciutat tanquen les portes i centenars de persones perden els seus treballs. Empreses com Azuvi o Zirconio, on milers de vila-realencs havien treballat 30 o 40 anys. Tota una vida.

Vam entendre aleshores, com van fer els nostres avantpassats amb la taronja quan les gelades els van deixar sense collita, que havíem de diversificar la nostra economia; no posar tots els ous en les mateixes cistelles. Que havíem de seguir fent ceràmica, que és el que millor sabem fer, però també mirar cap a altres sectors, incorporant la innovació i el coneixement com a eix estratègic de futur.

La principal ferida que ens va deixar aquesta primera crisi va ser, sense dubte, l'atur i, amb ell, l'exclusió social. Des del primer moment, vam dedicar tots els esforços a curar aquesta ferida. Primer, completament sols, sense ajuda dels governs central i autonòmic, del Partit Popular, i sense competències en matèria d'ocupació, vam ser valents i pioners en llançar un programa de beques municipals, Vilabeca, que després ha seguit fins i tot la Generalitat amb els plans d'ocupació Avalem. Amb el Vilabeca vam invertir prop d'1 milió d'euros i vam poder ajudar 150 joves de la ciutat.

Afortunadament, el 2015, amb l'arribada del govern del canvi presidit per Ximo Puig, vam deixar d'estar sols i vam començar a posar en marxa accions que ens van fer líders en programes d'ocupació: 7,8 milions d'euros en iniciatives laborals que ens han permés ajudar més de 750 persones.

A tot això, s'afegeixen polítiques d'impuls a la nostra indústria, amb el Pla de reindustrialització local, gestió urbanística que ha afavorit l'ampliació i instal·lació de noves inversions, i una aposta decidida per la innovació i l'economia del coneixement. El resultat de tot aquest esforç s'ha vist traduït també en xifres: si en 2011 teníem a Vila-real un 26% d'atur, l'any passat l'havíem reduït fins a l'11%.

I aleshores va arribar la covid-19 i tot se'n va anar en orris. Les últimes xifres d'atur en situen en un 16,42% de desocupació: 4.130 vila-realencs i vila-realencs sense treball, molts d'ells com a conseqüència de la pandèmia. Tot i això, Vila-real segueix sent, durant un any i mig seguit, la ciutat de la Comunitat Valenciana amb menys persones a l'atur.

Ens trobem davant d'una altra crisi; una que ha vingut de colp, sense avisar, i que ens costa més d'entendre. Però, com vam fer en la primera, no escatimarem esforços ni imaginació per a fer-li front. Convençuts que, per aconseguir-ho, haurem de lluitar contra tres mals: la incertesa, la desconfiança i la tristesa. Amb nous programes d'ocupació -més de 700.000 euros en iniciatives en marxa-, accions com el Fòrum Ocupa't que hem celebrat aquesta setmana i el convenciment que la futur serà el que nosaltres mateixa siguem capaços de construir. Seguim.